

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 124. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm3192/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

sin Kongelighed bekendt, trivler De vel heller ikke paa; men hvordan jeg betragter Sagen, véd dog ingen uden jeg, og det vil jeg stræbe at sige Dem saa kort og tydelig, som jeg kan, da jeg synes, den almindelig betragtes meget skjævt fra begge Sider.

Den demokratiske Lighed, Franskmændene i Revolutionen efterstræbte, ansér jeg for et Blændværk, der hverken kan eller skal findes i det borgerlige Selskab, der ved den vilde blive lige saa vanskabt som et Legeme af lutter Hænder eller, som det gamle Uhyre afmaledes, af lutter Hoveder; men der er dog ikke blot den Lighed for Loven, at den højeste dammer os alle uden Persons Anseelse; der er ogsaa en Ligelighed efter Menneske-Naturens Love, som Historien maa tage i Betragtning, saa man er lige billig i sine Fordringer til Menneske-Naturen, enten den saa glimrer paa Tronen eller glemmes i Hytten. Umennesker kalder derfor Historien lige saa vel Ludvig den ellevte og Ludvig den fjortende som Marat og Robespierre og sætter den samme Indskrift paa Afguds-Alteret for Konge-Souveræniteten som paa det for Folke-Souveræniteten med de gruellig mangfoldige Slagt-Ofre; saa det er ikke den franske Revolution alene, men det er hele det franske Levnedsløb gennem 13 Aarhundreder, man maa bede Himlen bevare sit og hvert borgerligt Selskab fra; og det er den store Sandhed, man maa forkynde og idelig gjentage: at i samme Grad som andre Fyrster har efterlignet de franske Konger, i samme Grad maa de være belavede paa, [at] deres Undersaatter vil efterligne Ludvig den sextendes.

Og medens det nu er en trøstelig historisk Sandhed, at den franske Yderlighed kun er at befrygte i de Lande, hvor Kongernes Stamtra, ligesom i Rom, var en Spydstage, og hvor Folkets Frihedstræ derfor ogsaa, som i Paris, vil være en Pigkjæp, saa er dog endnu alle Vegne baade Fyrster og Folk ubillige i deres Fordringer til hinanden, hvad

